1806. a. Botaanika-aeda toodud rihumünti (*Elssholzia Patrinii* Gke.), mille kodu Ameerikas, võime praegu mõnigi kord umbrohuna rohtaedadest ja prügihunnikuilt leida.

Praegu üle terve kodumaa ja ka Kesk-Euroopa tüütava umbrohuna levinud ubinheina ehk lõhnava kummeli (*Matricaria discoidea* DC.) kodumaa on Põhja-Ameerika ja Ida-Aasia. Möödaläinud aastasaja 40. aastail hakati teda Euroopa botaanika-aedades kultiveerima, kust ta mitmesuguses suunas kiiresti laiali lagunes. Eestis on ubinheina esmakordselt 70. aastate sees Tartu ümbruses metsistununa nähtud, kuhu ta Botaanika-aiast välja läinud. 1885. a. on teda juba üle kodumaa igal pool leida. Samuti on siin-seal Eestis esinev kevaderistirohi (*Senecio vernalis* W. K.) 19. aastasajal Botaanika-aiast üle terve maa levinud ja jätkab oma tungimist lääne poole. Saksamaal on selle taime levimist omal ajal vaadeldud ja kindlaks tehtud, et ta aastas keskmiselt 10 km edasi tungib.

Loomad. Kalad. Peipsis tuleb ette suurem osa Eestimaa magedaile vetele omaseid kalaliike, peaasjalikult püütakse aga siiga (*Coregonus sp.*), rääbist (*Coregonus albula* L.), tinti (*Osmerus eperlanus spirinchus* Pallas), haugi (*Esox lucius* L.), latikat (*Abramis brama* L.), koha ehk sudakut (*Lucioperca sandra* Cuv.) ja ahvenat (*Perca fluviatilis* L.). Samad kalad moodustavad ka Virtsjärve pearikkuse, peale tindi, keda alles 50 aasta eest seal õige rikkalikult olevat ette tulnud, kuid kes nüüd sellest järvest on sootuks kadunud. Tindi asemel püütakse Virtsjärvest hulgana kiiska (*Acerina cernua* L.) ja kuivatatakse seda kaldal olevais ahjudes, nagu Peipsi ääres tinti. Peale selle leidub Virtsjärves veel angerjaid (*Anguilla vulgaris* L.), rõkse ehk nurge (*Blicca björkna* L.), tõugjaid (*Aspius rapax* Az), viidikaid ehk salakaid (*Alburnus lucidus* Heck.), särgi (*Leuciscus rutilus* L.), roosärgi (*Leuciscus erythrophthalmus* L.), teibe (*Leuciscus leuciscus* L.), turbi (*Leuciscus cephalus* L.), säinu (*Leuciscus idus* L.), linaskeid (*Tinca vulgaris* Cuv.), kokri ehk karuseid (*Carassius vulgaris* Nils.), maidlaid ehk hürilasi (*Gobio fluviatilis* Cuv.), vingerjaid (*Cobitis fossilis* L.), hinke (*Cobitis barbatula* L.), lutse (*Lota vulgaris* Cuv.) ja luukaritsaid (*Gasterosteus pungitius* L.).

Juhuliselt on leitud Virtsjärvest ka karpkala (*Cyprinus carpio* L.) ja vikerkaar-tähnikut ehk -hõrnast (*Salmo irideus* W. Gibb.), kes on sattunud sinna lähedal olevaist kalatiikidest.

Vähemaist järvist on Pangodi järv M. von zur Mühlen'i poolt kalade suhtes üksikasjalisemalt läbi uuritud. Esialgu olid järves ainult järgmised liigid: haug, särg, kiisk, ahven, luts ja linask. Möödaläinud aastasaja 80. aastail toodi sinna lisaks latikaid, kes edukalt hakkasid sigima. Peale selle kui Liivimaa Kalastuseselts järve rendile võttis, pandi 1899. aastal seal kolme-aastane püügikeeld maksma; sama aja vältusel toodi järve suuremad hulgad sudakuid, latikaid, siigu ja rääbiseid. See abinõu andis väga häid tagajärgi. 1901. a. detsembrikuus, kui järves esimene püük peale keelu-aega toime pandi, selgus, et järve toodud liigid olid hästi siginud ja suuremaks kasvanud, peale